

Pareltjes

door Peter de Rijk

In de jachtige tijd waarin we leven zeggen veel mensen geen tijd meer te hebben voor een boek.

Wat betreft de dikke romans kan ik hen volgen, maar wat te zeggen van een verhalenbundel? Een goed verhaal tussendoor is als een bonbon bij de koffie. Met name die in het debuut van de Vlaamse schrijfster Kristien De Wolf. Met *Rotgeluk* opent ze literair 2018 op een heerlijke wijze. Ieder verhaal zet je aan het denken, op een vermakelijke wijze. En ze zijn uiterst beheerst geschreven. Mocht het eerste verhaal *De ring* nog erg Vlaams op ons overkomen door woorden als nonkel of kleedje, alle andere verhalen zijn kosmopolitisch.

De Wolf weet alledaagse gebeurtenissen als het meedoen aan een loterij, het zoeken van een huis, en dus een ander leven, in het buitenland of een ontslagronde op kantoor zo'n draai te geven dat je tot de laatste regels geboeid blijft lezen. Dat begint al bij een openingszin als: *'Anna, gehuwd en moeder van twee, zit thuis met haar derde burn-out.'* Of: *'Ik stapte de koffiebar binnen waar we voor de zoveelste keer hadden afgesproken voor het allerlaatste gesprek.'* Zulke regels pakken je bij je lurven en slepen je het verhaal in, of je wilt of niet. En daar blijft het niet bij. De Wolf grossiert in voorbeeldige zinnen en metaforen. *'Net zoals lankmoedige vissers die hij soms aantrof aan de rand van de poel, in het bos waar hij wiet ging roken, bleef hij zichzelf voorhouden dat het om het vissen ging en niet om de vangst.'*

Een hele wereld schetst ze in een keer. Dat haar personage in het verhaal *Kalf* vrijwel kansloos is in de liefde wordt meteen duidelijk. Dat het verhaal *Rotgeluk* ook de titel van het boek leverde is zeer terecht. Wat een verhaal, en hoe herkenbaar. Kristien De Wolf moet het zelfvoldane bedrijfsleven kennen, en vooral de omgang met elkaar. Een overname zet het leven van de dames en heren consultants op z'n kop. Van het ene op het andere moment worden ze van collega

tot concurrent. Hoe het opheffen van alle vestigingen aankomt lees je in: *'Emile's gezicht was net zo lichtblauw als de kraag van zijn onberispelijke hemd.'* Aan het woord *onberispelijke* lees je het satanische genot waarmee De Wolf het verhaal schreef. Hoe vaak lazen of hoorden we niet: *'Het bedrijf zal meer slagkracht krijgen en de concurrentie voorblijven.'* En wisten we dat het enkel om het grote geld ging en niet om de werknemers. Zoals altijd en overal beginnen in *Rotgeluk* de straks ontslagen mensen tegen te spartelen in de hoop te overleven. De Wolf speelt met ze als een kat met een muis. Niet vaak lees je verhalen die zoveel indruk maken.

Kristien De Wolf

Rotgeluk

Uitgeverij In de Knipscheer

ISBN 9789062659654

Bron: *Straatjournaal*, februari 2018